

Výrok rozsudku, popis skutku

Ve výroku rozsudku, v tzv. skutkové větě, musí soud uvést všechny zjištěné skutkové okolnosti, které jsou v posuzovaném případě konkrétním obsahem zákonných znaků skutkové podstaty příslušného zákonného ustanovení, podle kterého byl čin obviněného právně posouzen. Nestačí, aby se soud při popisu jednání obviněného omezil, byť jen v některých směrech, na citaci těchto zákonných znaků. Popis skutku, zejména způsob jeho spáchání, musí být uveden tak, aby jeho jednotlivé části odpovídaly příslušným znakům skutkové podstaty trestného činu, jímž byl obviněný uznán vinným. Jestliže je znakem objektivní stránky způsob provedení činu, je nutno jej popsat skutkově, nikoliv právně.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky, sp.zn. 5 Tdo 1328/2003, ze dne 25.11.2003)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v neveřejném zasedání o dovolání obviněného V. F., proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 13. 8. 2003, sp. zn. 31 To 270/2003, který rozhodoval jako soud odvolací v trestní věci vedené u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn. 3 T 26/2003, tak, že podle § 265k odst. 1 tr. řádu se zrušují usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 13. 8. 2003, sp. zn. 31 To 270/2003, a rozsudek Okresního soudu v Liberci ze dne 24. 4. 2003, sp. zn. 3 T 26/2003. Podle § 265k odst. 2 tr. řádu se současně zrušují také další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu a podle § 265l odst. 1 tr. řádu se Okresnímu soudu v Liberci přikazuje, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění :

Rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 24. 4. 2003, sp. zn. 3 T 26/2003, byl obviněný V. F. uznán vinným trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), b), e) tr. zák. a trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zák. a byl odsouzen podle § 238 odst. 2 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šestnácti měsíců. Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zák. byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obviněnému uložena povinnost uhradit poškozeným způsobenou škodu. Trestný čin spáchal obviněný tím, že pod bodem 1) výroku rozsudku v L., ulici V. č. 24 dne 11. 5. 2002, v době od 03:34 do 04:09 hodin otevřel nezjištěným způsobem vstupní dveře penzionu R. a dále uzavřené chodbové dveře a poté z prostoru chodby neoprávněně a bez souhlasu hostů penzionu vnikl do pokoje č. 3, odkud odcizil částku nejméně 1.200,- Kč z peněženky ke škodě M. H. a dále kufřík s hedvábnými šátky v přesně nezjištěném množství a přesně nezjištěné hodnotě a peněženku s finanční hotovostí ve výši 3.000,- Kč a 4 USD, čímž způsobil L. M. škodu nejméně ve výši 3.136,60 Kč. Pod bodem 2) výroku uvedeného rozsudku obviněný v L., ulici V. č. 24 dne 26. 9. 2002, v době od 03:44 do 04:05 hodin nezjištěným způsobem otevřel vstupní dveře k penzionu R. a dále uzavřené chodbové dveře a poté z prostoru chodby neoprávněně a bez souhlasu hostů penzionu vnikl do pokoje č. 1, odkud z peněženky odcizil částku 1.200,- Kč ke škodě A. S. z peněženky uložené ve vestě odcizil finanční hotovost ve výši 1.750,- Kč, ke škodě J. P. a ke škodě L. S. odcizil z peněženky finanční hotovost ve výši 1.370,- Kč, ačkoliv byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 21. 4. 1999, sp. zn. 1 T 114/99, mimo jiné i pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b) tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců, který vykonal dne 16. 12. 2000.

Proti rozsudku podal obviněný odvolání jak proti výroku o vině tak o trestu. Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci usnesením ze dne 13. 8. 2003, sp. zn. 31 To 270/2003, odvolání obviněného podle § 256 tr. řádu zamítl.

Proti tomuto usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci podal obviněný prostřednictvím obhájce JUDr. P. R. dovolání opírající se o dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. řádu, tedy že rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotně právním posouzení. Obviněný v dovolání vytýkal soudům obou stupňů, že jeho jednání posoudily jako trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 2 tr. zák., ačkoli podle něj nebylo prokázáno, že by při otvírání dveří vedoucích do penzionu překonal překážku,

jejímž účelem bylo zabránit vniknutí. Dovolatel podotkl, že ve výroku rozsudku Okresního soudu v Liberci je uvedeno, že v obou případech otevřel dveře do penzionu nezjištěným způsobem, není tedy podle jeho názoru možné jednání popsané ve výroku rozsudku posoudit podle ustanovení § 238 odst. 2 tr. zák.

Dovolatel proto navrhl, aby Nejvyšší soud České republiky usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 13. 8. 2003, sp. zn. 31 To 270/2003, zrušil a přikázal tomuto soudu, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší státní zástupkyně v písemném vyjádření k dovolání obviněného V. F. uvedla, že obviněný v dovolání uplatnil dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. řádu a podotkla, že obviněný shodně s obsahem odvolání namítl, že skutek popsáný ve výroku rozsudku soudu prvního stupně nelze kvalifikovat jako trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 2 tr. zák., pokud je v popisu skutku uvedeno, že otevřel dveře nezjištěným způsobem. Nejvyšší státní zástupkyně uvedla, že stejnou námitkou obviněného se zabýval již soud prvního stupně a podle jejího názoru se s ní náležitě vypořádal také krajský soud. Podle nejvyšší státní zástupkyně otevření dveří z venkovní strany, na níž jsou dveře opatřeny koulí, nepochybně vyhovuje zákonnému termínu "překonání překážky, jejímž účelem je zabránit vniknutí". Vyjádření, že se tak stalo nezjištěným způsobem, podle ní pouze konstatuje skutečnost, že technická povaha jednání obviněného, jímž zavřené dveře otevřel, nebyla opatřeními důkazy objasněna. Nejvyšší státní zástupkyně považuje právní kvalifikaci jednání obviněného za zcela správnou a výhradu dovolatele označila za zjevně neopodstatněnou.

Nejvyšší státní zástupkyně proto navrhla, aby Nejvyšší soud České republiky dovolání podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. řádu odmítl. Současně navrhla, aby o dovolání bylo rozhodnuto podle § 265r odst. 1 písm. a) tr. řádu v neveřejném zasedání.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (265c tr. řádu) především zkoumal, zda jsou splněny podmínky přípustnosti dovolání podle § 265a tr. řádu. Podle tohoto ustanovení trestního řádu lze dovoláním napadnout pravomocné rozhodnutí soudu ve věci samé, jestliže soud rozhodl ve druhém stupni a zákon to připouští. Přitom zjistil, že dovolání je přípustné a bylo podáno u příslušného soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, a v zákonné lhůtě podle § 265e odst. 1 tr. řádu, bylo podáno proti rozhodnutí uvedenému v § 265a odst. 2 písm. h) tr. řádu a dovolání má obligatorní obsahové náležitosti uvedené v § 265f odst. 1 tr. řádu.

Nejvyšší soud neshledal důvody pro odmítnutí dovolání obviněného podle § 265i odst. 1 tr. řádu, a proto přezkoumal podle § 265i odst. 3 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozhodnutí, proti nimž bylo dovolání podáno v rozsahu a z důvodů uvedených v dovolání, jakož i řízení napadené části rozhodnutí předcházející. K vadám výroků, které nebyly v dovolání napadeny, Nejvyšší soud přihlížel, jen pokud by mohly mít vliv na správnost výroku, proti nimž bylo dovolání podáno. Přezkumná činnost Nejvyššího soudu je v řízení o dovolání omezena zásadně jen na ty výroky, proti nimž bylo podáno dovolání, a v rámci takto omezeného rozsahu přezkumné povinnosti přezkoumává i řízení, které předcházelo napadené části rozhodnutí. Po přezkoumání Nejvyšší soud shledal, že dovolání obviněného je důvodné. Vycházel přitom z následujících skutečností:

Trestného činu porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák. se dopustí ten, kdo neoprávněně vnikne do domu nebo bytu jiného nebo tam neoprávněně setrvá. Podle § 238 odst. 2 tr. zák. odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán, užije-li při činu uvedeném v odstavci 1 násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí nebo překoná-li překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí.

Překážkou, jejímž účelem je zabránit vniknutí, rozumí soudní praxe zejména zamčené dveře, přičemž o překonání překážky jde i tehdy, jestliže pachatel např. otevřel dveře pravým klíčem do dveří, který odcizil, nebo jestliže k odstranění překážky použil technických prostředků, např. planžety nebo paklíče.

Okresní soud v Liberci v popisu skutku v rozsudku ze dne 24. 4. 2003, sp. zn. 3 T 26/2003, uvedl, že obviněný "otevřel nezjištěným způsobem vstupní dveře penzionu R. a dále uzavřené chodbové dveře" a poté vnikl do pokojů hostů, v nichž se dopustil trestného činu krádeže. V odůvodnění rozsudku soud prvního stupně uvedl, že ze záznamů průmyslových kamer bylo jednoznačně potvrzeno, že obviněný dveře neotvíral běžným způsobem, ale opakovaně se od dveří vzdaloval a opět k nim přistupoval, na vstupní dveře tlačil ramenem, manipuloval s dveřní koulí a poté dveře blíže nezjištěným způsobem otevřel. V odvolání proti tomuto rozsudku obviněný především namítl, že nebylo prokázáno, že by překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí, když v tomto směru nebyl údajně proveden žádný důkaz, zejména nebyl zkoumán zámek vchodových dveří do penzionu ani jiný zámek. Proto navrhl, aby byl případně uznán vinným trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák. a aby mu byl uložen mírnější trest při polovině zákonné trestní sazby.

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci v odůvodnění napadeného usnesení uvedl, že námitky ohledně kvalifikace skutku podle § 238 odst. 1, 2 tr. zák. nemohou obstát, protože obviněný nebyl uznán vinným, že použil násilí při neoprávněném vniknutí do domu, ale že překonal překážku, jejímž účelem bylo zabránit vniknutí, přičemž bylo prokázáno, že dveře do objektu penzionu byly uzamčeny.

Podle § 120 odst. 3 tr. řádu výrok, jímž se obžalovaný uznává vinným nebo se obžaloby zprošťuje, musí přesně označovat trestný čin, jehož se výrok týká, a to nejen zákonným pojmenováním a uvedením příslušného zákonného ustanovení, nýbrž i uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby skutek nemohl být zaměněn s jiným, jakož i uvedením všech zákonných znaků včetně těch, které odůvodňují určitou trestní sazbu.

Ve výroku rozsudku, v tzv. skutkové větě, musí soud uvést všechny zjištěné skutkové okolnosti, které jsou v posuzovaném případě konkrétním obsahem zákonných znaků skutkové podstaty příslušného zákonného ustanovení, podle kterého byl čin obviněného právně posouzen. Nestačí proto, aby se soud při popisu jednání obviněného omezil, byť jen v některých směrech, na citaci těchto zákonných znaků. Taková citace tvoří tzv. právní větu výroku rozsudku (srov. č. 43/1999-I. Sb. rozh. tr.).

Popis skutku, zejména způsob jeho spáchání, musí být uveden tak, aby jeho jednotlivé části odpovídaly příslušným znakům skutkové podstaty trestného činu, jímž byl obviněný uznán vinným. Jestliže je znakem objektivní stránky způsob provedení činu, je nutno jej popsat skutkově, nikoliv právně. Znakem objektivní stránky trestného činu porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zák. je, že pachatel překoná překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí. Není pochyb o tom, že uvedeným ustanovením je chráněn i hotelový pokoj určený k přechodnému ubytování občana, a proto násilné vniknutí do takového pokoje nebo překonání překážky, jejímž účelem je zabránit vniknutí, naplňuje formální znaky trestného činu porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zák.

Z hlediska § 120 odst. 3 tr. zák. musí být ve skutkové větě u trestného činu podle § 238 odst. 1, 2 tr. zák. popsán způsob provedení činu (modus operandi), tedy jakým způsobem obviněný překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí. S tímto zákonným požadavkem je v rozporu popis skutku ve výroku o vině rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 24. 4. 2003, sp. zn. 3 T 26/2003, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, neboť je v něm uvedeno, že obviněný otevřel nezjištěným způsobem vstupní dveře penzionu R., dále uzavřené chodbové dveře a poté vnikl do pokojů č. 3 a 1.

Nejvyšší soud proto podle § 265k odst. 1 tr. řádu zrušil usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, ze dne 13. 8. 2003, sp. zn. 31 To 270/2003, i rozsudek Okresního soudu v Liberci ze dne 24. 4. 2003, sp. zn. 3 T 26/2003.

Podle § 265k odst. 2 tr. řádu současně zrušil také další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 265l odst. 1 tr. řádu přikázal Okresnímu soudu v Liberci, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Při novém projednání věci soud prvního stupně doplní dokazování ohledně způsobu provedení trestného činu se zaměřením na znak objektivní stránky trestného činu podle § 238 odst. 1, 2 tr. zák. "překoná-li překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí". Pokud bude prokázáno, že obviněný naplnil všechny znaky uvedeného trestného činu, odůvodní výrok o vině v souladu s ustanovením § 120 odst. 3 tr. řádu.

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Trestní odpovědnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Oběť trestného činu](#)
- [Dohoda o vině a trestu](#)

- [Zajištění nároku poškozeného](#)
- [Práva obviněného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vydání příkazu k dodání do výkonu trestu](#)
- [Neoprávněná činnost pro cizí moc](#)
- [Kvalifikace skutku](#)
- [Odnětí věci rozhodujícímu soudci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhradní trest](#)
- [Výkon trestu](#)